

TAIDE TULEE KOTIIN

OPAS TAIDETOIMINTAAN
HYVINVOINTIALUEIDEN ETÄASIAKKAILLE

SANNA KARHUTAIVAL

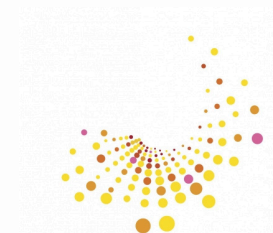
KAAKON TAIDE - VISUAALISTEN TAITEIDEN VERKOSTO RY 2026

Suomen
Kulttuurirahasto

Karjalan Kulttuurirahasto sr

kaakon taide

TIIVISTELMÄ

Tämä opas kertoo miten tehdään laadukkaita taidekohtaamisia hyvinvointialueiden etäasiakkaille. Oppaan menetelmät pohjautuvat Kaakon taiteen Kotihoiva-artoteekki - pilottihankkeessa tehtyihin kokeiluihin ja niistä saatuihin palautteisiin.

LUKIJALLE

Kiitos, että olet kiinnostunut siitä miten etäyhteyksiä voidaan hyödyntää taidetoiminnassa laadukkaasti ja saavutettavasti. Opas on suunniteltu kulttuurihyvinvointitoimijoille, taiteilijoille, ohjaajille, hyvinvointialueille ja sinulle, joka epäilet voiko näin edes tehdä. Kyllä voi.

SISÄLLYSLUETTELO

2	Tiivistelmä	10	Taiteilijan kokemuksia - Varpu Eronen
2	Lukijalle	11	Projektikoordinaattorin kokemuksia - Sanna Karhutaival
4	Taustaa	12	Hyvinvointialueen kokemuksia - Minttu Nikunen, hyvinvointiteknologia-asiantuntija EKHVA
5	Saavutettavuus ja osallisuus	13	Asiakaspalaute
7	Roolit ja vastuu	14	Lopuksi
8	Yhteistyö hyvinvointialueen kanssa	15	Lähteet
9	Taiteilijan kokemuksia - Eka Teriina Vea Kosonen		

TAUSTAA

Oppaan materiaali on koottu Kotihoiva-artoteekki -pilottihankkeesta kertyneistä kokemuksista.

Kaakon taide - visuaalisten taiteiden verkosto ry on Etelä-Karjalassa ja Kymenlaaksossa toimiva visuaalisten taiteiden ammattilaisten kattojärjestö. Jäsenemme ovat kuva-, koru-, media-, ja valokuvataiteen sekä taidekäsityön ammattilaisia. Joka kymmenes suomalainen kuvataiteilija on Kaakon taiteen jäsen.

Kaakon taide on yksi kulttuurihyvinvoinnin vaikuttavimpia toimijoita alueella. Olemme tehneet useita kulttuurihyvinvointiin ja osallisuuteen liittyviä hankkeita, joista Kotihoiva-artoteekki päättää artoteekkitrilogian. Olemme aiemmin hankkineet Etelä-Karjalan keskussairaalaan taidekokoelman Sairaala-artoteekin, sekä vieneet taidetta palvelukoteihin Palvelukoti-artoteekissa. Kotihoiva-artoteekki sai siivet vuonna 2024, jolloin saimme rahoituksen Suomen Kulttuurirahaston Taidetta kaikille -rahastosta. Toinen rahoittaja hankkeessa oli Karjalan Kulttuurirahasto. Vuonna 2024 hanketta valmisteltiin ja se sulautettiin osaksi Etelä-Karjalan hyvinvointialueen (EKHVA) Etiäiset -hanketta, jossa EKHVA:n digitaalisen kotihoidon asiakkaille tuotettiin päivätoimintaa. Kaakon taide vastasi taidetoiminnasta. Hanketta kehitettiin myös yhteistyössä Lappeenrannan kaupungin kanssa.

Hankkeeseen etsittiin taiteilijoita Kaakon taiteen jäsenistöstä. Hankkeen aloittamiseen osallistui kuusi taiteilijaa, joista kolme jatkoi taidetoiminnan tekemiseen. Varsinainen taidetoiminta aloitettiin keväällä 2025.

SAAVUTETTAVUUS JA OSALLISUUS

Kulttuuriset oikeudet on turvattu kuntien kulttuuritoimintalaissa, YK:n ihmisoikeuksien julistuksessa ja Suomen perustuslaissa – mikään ei saisi olla esteenä kulttuuriin osallistumiselle. Taiteilijoita tarvitaan näiden oikeuksien toteutumisessa, ja kulttuurihyvinvoinnin toimintakenttä tarjoaa heille monipuolisia työllistymismahdollisuuksia. Taide edistää terveyttä, ehkäisee syrjäytymistä ja voi hillitä esimerkiksi terveydenhuollon kustannuksia toimimalla ennaltaehkäisevänä ja kuntouttavana tukena. Se on yksi merkityksellisen elämän tukemisen muoto. (Houni, Turpeinen & Vuolasto 2020, s 19; ks. myös Kokkonieniemi 2025, s. 86.)

Kun taiteilija siirtyy uusiin toimintaympäristöihin, sekä taiteilijan että tilaajan on ymmärrettävä toistensa rooli – muuten yhteistyö ei onnistu. Taiteilija ei osallistu hoitotyöhön eikä tarvitse tietää asiakkaista yksityiskohtia, ellei se ole toiminnan kannalta olennaista. Toiminnan lähtökohtana on hyvä olla voimavarakeskeisyys. (Houni, Turpeinen & Vuolasto 2020, s. 78.)

Yhteistyö taiteilijoiden ja hyvinvointialueiden välillä on vahvistunut, mutta kehitettävää on edelleen. Hankkeiden lyhytkestoisuus, koordinaation hajanaisuus ja epäselvät roolit voivat heikentää taiteilijan toimijuutta ja työn jatkuvuutta. Ilman selkeitä rakenteita taide voi jäädä irralliseksi eikä pääse juurtumaan osaksi yhteisön arkea. Tuottajat, koordinaattorit ja esihenkilöt ovat keskeisiä siinä, että taide kohtaa tarvitsijansa tarkoituksenmukaisesti – ilman että se hukkuu byrokratian tai kiireen alle. Taiteilijan ammatillisen identiteetin ja työhyvinvoinnin tukeminen on olennainen osa onnistunutta yhteistyötä. Tarvitaan työnohjausta, mentorointia, selkeät sopimuskäytännöt sekä riittävät aika- ja palkkaresurssit. (Korja 2025, s. 102-103.)

Taidetoiminta ja luova ilmaisu koskettavat ihmistä kokonaisvaltaisesti ja tuovat esiin jokaisessa olevaa haavoittuvaisuutta. Tämän vuoksi sensitiivinen pedagoginen ammattitaito on välttämätöntä. Osallistujalähtöisen taidepedagogiikan ytimessä ovat turvalliset ilmaisun kokemukset, lämmin ja dialoginen vuorovaikutus sekä jokaisen osallistujan kunnioittaminen. (Huhtinen-Hildén 2025, s. 116.)

Helsingin kaupungin koordinoimassa Estradi – Taide- ja kulttuuritoimijat digiestradeille -hankkeessa muotoiltiin ikääntyneille tehtävän etäkulttuuripalvelun käsitteitä asiakkaille helpommin ymmärrettävään muotoon. Kotihoiva-artoteekki -pilotti otti myös osaa käsitteiden määrittelytyöhön.

Hankkeessa tehty ohjeistus huomauttaa, että vaikka kulttuurin etäpalveluissa käsitteet ja teknologia muuttuvat jatkuvasti, niistä viestiessä kannattaa silti noudattaa alalla yleisesti käytettyjä käsitteitä. Kulttuurin etäpalveluiden käsitteet ja teknologia muuttuvat jatkuvasti, mutta viestinnässä kannattaa silti seurata alan yhteistä linjaa. Yleisölle tehtävässä viestinnässä selkokieli on suositeltavaa. On suositeltavaa käyttää esimerkiksi sanoja *verkko* ja *etä*, sanojen *web* tai *digi*, sijasta. Sisällöt kannattaa kuvata konkreettisesti: ei *digisisältöjä pedagogisin menetelmin* vaan *taidepajoja*. (Mäkinen 2025.)

Ikääntyneille suunnattujen sisältöjen suunnittelussa saavutettavuuden näkökulma tulee pitää mukana. Ikääntyneet eivät myöskään ole yhtenäinen ryhmä, vaan kiinnostuksen kohteissa, toimintakyvyssä, sekä teknisissä taidoissa voi olla suuria eroja, kuten meillä kaikilla. Toimintaa ei täten voida tehdä ikääntyneille vaan toimintaa suunnitellessa täytyy tietää millaisesta kohderyhmästä on milloinkin kyse. (Mäkinen 2025, s. 7: 16.)

Etäsisältöjen tuottamisessa riittävät tekniset välineet ovat luonnollisesti tärkeitä, mutta välineet ovat turhia jos sisältö ei ole kiinnostavaa. Sisältö on laadukkaan kohtaamisen lähtökohtana ja tekniikka toimii mahdollistajana ja välittäjänä. Tekniikan ei kuitenkaan tarvitse olla TV-tuotantotasoa ollakseen hyvää. (Mäkinen 2025, s. 10-11.)

ROOLIT JA VASTUU

Pilottihankkeessa on paljon tuntemattomia tekijöitä, joista opitaan tekemisen aikana. Uuden toiminnan synnyttäminen voi ajoittain olla kaoottista ja roolit ja vastuut voivat sekoittua jos niistä ei pidetä huolta.

Tässä hankkeessa roolit jakautuivat niin, että projektikoordinaattori osallistui hyvinvointialueen koulutukseen, jossa toimintaa palvelumuotoiltiin asiakaslähtöiseksi. Koulutukseen osallistui myös muita etätoimintaa hyvinvointialueen kanssa järjestäviä toimijoita. Projektikoordinaattori suoritti taiteilijoiden rekrytoinnin ja perehdyttämisen, sekä toimi linkkinä taiteilijoiden ja hyvinvointialueen välillä. Projektikoordinaattorin vastuulla oli myös laitteiden ja materiaalien tilaaminen ja toimitus taiteilijoille sekä kotihoidon yksikköön. Tämän lisäksi vastuulla oli hankkeen budjetin hallinnointi ja raportointi, sekä hankkeen esittely ja markkinointi erilaisissa tapahtumissa ja verkostoissa. Projektikoordinaattori seurasi hankkeen toteutumista säännöllisin välitsekkauksin taiteilijoiden ja hyvinvointialueen kanssa.

Hyvinvointialueen vastuulla oli luoda mahdollisuus toiminnan toteuttamiselle. Kotihoidon vastuulla oli etsiä asiakkaat ja laatia alustava aikataulukehys tapaamisille, asiakkaiden päiväohjelmaan sopivasti. Kotihoidon työntekijät veivät taidemateriaalit toimintaan osallistuville asiakkaille normaalien asiakaskäyntiensä ohessa. Taidetapaamiset tehtiin hyvinvointialueen etäsoittopalvelua käyttäen. Toisin sanoen, hyvinvointialue toimi asiantuntijana ja mahdollistavana linkkinä taiteilijoiden ja asiakkaiden välillä.

Taiteilijat suunnittelivat oman toimintansa projektikoordinaattorin antamien raamien sisällä. Suunnitelmat hyväksyttiin projektikoordinaattorilla ja hyvinvointialueella ennen toimintaan ryhtymistä. Taiteilijat tilastoivat ja raportoivat jokaisen tapaamisensa.

YHTEISTYÖ HYVINVOINTIALUEEN KANSSA

Hankkeen yhteistyökumppanina toimi Etelä-Karjalan hyvinvointialue (EKHVA) ja sen kotihoidon henkilökunta. Kotihoidolla on satoja digiasiakkaita alueella ja toiminnalla on oma tiiminsä, johon Kaakon taide sai tutustua hankkeen valmisteluvaiheessa. Kotihoidon ammattilaiset valitsivat asiakkaista ne, joille palvelua tarjottaisiin. Arvioinnissa huomioitiin asiakkaan kiinnostus aiheeseen, lähipiirin mielipide, sekä toimintakyky.

Kotihoidon kanssa neuvoteltiin taidepajojen pituudesta ja ajankohdista niin, että ne sopivat asiakkaiden päivärytmeihin. Taidepajat toimivat samalla logiikalla kuin kotihoidon etäsoitot asiakkailla jo valmiina oleviin laitteisiin. Asiakkaille ei hankkeen aikana hankittu uusia digilaitteita eikä asiakkailta vaadittu omaksumaan uutta teknologiaa. Asiakas saattoi osallistua taidepajaan vastaamalla digilaitteeseensa soittoon. Taidepajaan osallistuminen oli asiakkaalle vapaaehtoista.

Kaakon taide toimitti kotihoidon yksikköön asiakkaille jaettavat taidemateriaalit, jotka kotihoito toimitti asiakkaille normaalien käyntiensä ohella. Taiteilijoilla ei ollut tietoa asiakkaiden henkilöllisyydestä tai toimintakyvystä ennen tapaamisia. Projektikoordinaattorille ei toimitettu nimilistoja tai muita yksilöiviä tietoja asiakkaista. Taiteilijat sekä projektikoordinaattori allekirjoittivat hyvinvointialueen toimittaman vaitiolovelvollisuuslomakkeen.

Akuuteissa teknisissä ongelmassa digitiimi ja taiteilijat kommunikoivat suoraan keskenään ilman välikäsiä, muuten projektia hallinnoi Kaakon taide.

TAITEILIJAN KOKEMUKSIA- EKA TERIINA VEA KOSONEN

Eka Teriina Vea on kotkalaislähtöinen monialainen taiteilija, taidekasvattaja ja yhteisötaiteen asiantuntija, jonka työn ytimessä on taide kohtaamisen ja muutoksen välineenä. Laaja kokemus osallisuuden vahvistamisesta ja kuvataideterapian ohjauksesta tuo työhön voimavarakeskeisen otteen.

Kulttuuri vaikuttaa ihmisten arkeen, elämän iloon ja onnellisuuden tunteeseen. Hankkeessa oli tärkeää jakaa kulttuurikokemuksia ihmisille, joilla ei ole mahdollisuuksia päästä sen äärelle itse ja vaikuttaa näiden hyvinvointiin.

Osallistujia jännitti aluksi. Monet epäilivät omia taitojaan ja miettivät rajoitteitaan, että voivatko osallistua. Itsevarmuuden Asiakkaiden itsevarmuuden nostaminen oli tärkeää, jotta saatiin rikottua omia uskomuksia itsestä “epätaiteellisena”. Asiakkaita rohkaistiin olemaan lempeitä itseään ja omia rajoitteitaan kohtaan. Kohtaamisissa luotiin tila, jossa jokainen sai olla sellainen kuin on ja tehdä oman toimintakyvyn puitteissa. Tehtiin näkökulman vaihtoa siitä mitä ei enää pysty, siihen mitä nyt pystyy.

Taidepajojen jälkeen oli hyvä fiilis, koska huomasi, että asiakkaat kokivat kohtaamiset merkityksellisiksi ja he olisivat halunneet jatkaa toimintaa pidempään. Kaakon taiteen kautta toimitetut materiaalit mahdollistivat toimintaan osallistumisen, koska monella ei olisi ollut mahdollista hankkia materiaaleja itse.

Asiakaslähtöisyys ja taiteilijan muuntautumiskyky olivat tärkeitä. Ryhmän kokoonpano ja kiinnostuksen kohteet selvisivät aina vasta ryhmän aikana.

(Kosonen, haastattelu 10.12.2025.)

TAITEILIJAN KOKEMUKSIA- VARPU ERONEN

Varpu on monialainen haminalainen taiteilija, joka asuu ja työskentelee vanhalla maatilalla. Hänen taiteellinen työskentelynsä kietoutuu vuodenkiertoon ja luontoon – materiaalit kerätään lähiympäristöstä ja kestävät työtavat ovat jatkuva inspiraation lähde.

Kiinnostuksen kohteena on eri ikäisten taideopetus, josta on aiempaa kokemusta. Hankkeen etäformaatti kiinnosti, koska se haastoi miettimään uudelleen miten kohtaamisia voisi tehdä.

Taidepajoissa käytettiin usein musiikkia yhdessä kuvataiteen kanssa. Tiedossa on myös tutkimuksia musiikin käytöstä muistisairauden hoidossa.

Kohtaamisissa tehtyä taideopetusta sidottiin teemoihin, jotka olivat yhteisesti jaettavissa, kuten musiikin kuuntelu tai vuodenaikojen vaihtelu. Menetelmällä tultiin yhteiselle viivalle mistä jokainen saattoi lähteä haluamaansa suuntaan. Asiakkaille voi tarjota lähtökohdan tekemiselle, mutta asiakkaat saavat itse päättää miten he ideaa jatkavat.

Monella asiakkaalla oli kynnys piirtämiseen ja oman piirroksen näyttämiseen. Taiteilijan oli tärkeätä luoda hyväksyvä ilmapiiri, toisinaan houkutella mukaan tai tarjota vaihtoehtoisia osallistumistapoja. Välillä asiakkaat halusivat ensisijaisesti kokoontua yhteen ja olla läsnä ryhmässä seuraamassa muiden tekemistä. Pajojen aiheita muokattiin asiakkaiden toiveiden mukaan.

(Eronen, haastattelu 30.1.2026.)

PROJEKTIKOORDINAATTORIN KOKEMUKSIA - SANNA KARHUTAIVAL

Sanna on Kaakon taiteen toiminnanjohtaja ja hankkeen projektikoordinaattori. Työssä tärkeitä kysymyksiä ovat kulttuurin saavutettavuus ja osallisuuden vahvistaminen. Työtä ohjaa vankka usko siihen, että henkinen pääoma on ihmisen tärkein pääoma.

Ammattitaitoisten taiteilijoiden kanssa on ilo ja inspiraatio työskennellä. Huolellisen rekrytointiprosessin myötä syntyi vahva luottamus taiteilijoihin. Tämä helpotti omaa työtä kun ei itse tarvinnut tietää jokaisen taidelähtöisen menetelmän yksityiskohtia itse, vaan pystyi keskittymään oman osaamisalueen hallinnoimiseen.

Taiteilijoille annettiin budjetin raameissa vapaat kädet suunnitella toimintaa ja heitä rohkaistiin kokeilemaan uusia menetelmiä halutessaan. Omassa työssä tärkeintä oli tehdä rakenteet, joissa taiteilijoiden on helppo toimia itsenäisesti. Koordinaatiotyön tulee olla mahdollisimman näkymätöntä ja helppoa taiteilijoiden ja yhteistyökumppaneiden näkökulmasta. Koordinaattorin tai muun työtä johtavan henkilön tehtävänä on ensisijaisesti palvella ja mahdollistaa.

Erityisesti ikäihmisille suunnattu taidetoiminta ei ollut tuttua aiemmin, mutta saavutettavuuden ja osallisuuden teemat, sekä etäkultuuripalveluiden kehittäminen ovat tuttuja aiemmalta uralta. Hyvin suunniteltuna etäpalvelut voivat jossain määrin vastata osallisuuden ongelmiin niissä ihmisryhmissä, jotka ovat jo jonkin palvelun piirissä mitä kautta heidät voidaan tavoittaa.

HYVINVOINTIALUEEN KOKEMUKSIA- MINTTU NIKUNEN, HYVINVOINTITEKNOLOGIA- ASiantuntija EKHVA

Hanke koettiin onnistuneeksi. Asiakkaat pitivät toiminnasta. Erityisesti yhdessä tekemisen kokemus ja sosiaalinen kanssakäyminen koettiin positiiviseksi.

Kotihoidon asiakkaille oli tarjolla myös muuta etätoimintaa, mutta Kaakon taiteen taideryhmiin oli helpoin saada asiakkaita. Toiminnan maksuttomuus madalsi kynnystä osallistua. Asiakkailta voi olla vaikeuksia osallistua maksulliseen toimintaan heikon varallisuutensa vuoksi, osa muistisairaista asiakkaista ei myöskään hahmota rahan arvoa.

Kotihoidossa ei ole ollut aiemmin taidetoimintaa. Päivätoimintaa on järjestetty monta vuotta sitten, jolloin hoitajat ovat pitäneet esimerkiksi askartelua.

Hoitajat ovat kokeneet etätaidetoiminnan osana normaalia työtä, jossa asiakkaita kohdataan heidän kotonaan ja etänä. Etähoitajilta on tullut positiivista palautetta: jotkut asiakkaat odottavat taideryhmiä ja kertovat hoitajille mitä ovat tehneet.

(Nikunen, haastattelu 20.1.2026.)

ASIAKASPALAUTE

Taiteilijat keräsivät asiakaspalautetta jokaisen taidepajan aikana ja raportoivat sen hankkeeseen. Palaute oli usein estotonta ja värikästä, ja siinä korostui yhteisen tekemisen ilo.

"Rentouttavaa piirtää"

"On niin mukavia mummoja että vaikka ei olisi piirrettykään, niin kiva on nähdä"

Osallistujat toisilleen: "Sinä oot kyllä mukava tapaus. Milloin me voitaisiin tavata?"

"Aina minä nauraa rätkätän vielä kun tämä loppuukin, teidän kanssa saa aina nauraa"

Musiikista: "Nyt on vähän liian hidastempoista mulle, meinaan mennä nukkumaan uudestaan. Pitäisi olla jotain polkkaa!"

Kun kysyin, millaiselta piirtäminen tänään tuntui: "Ihan mukavaa, tässähän vois kehittyä jos piirtäisi vielä erilaisia koirankoppeja"

"Täytyy alkaa kuunnella tarkemmin niitä lintuja, jos se sävelkorva taas parantuisi"

"Nyt laitetaan maailma järjestykseen"

"Tämä taitaa olla taidetta"

LOPUKSI

Kotihoiva-artoteekki -pilottihankkeessa kokeiltiin miten laadukasta taidetoimintaa voidaan viedä sellaisten asiakkaiden koteihin, joilla voi olla isoja rajoitteita toimintakyvyssä. Etätaidetoiminnan kokeilut kasvoivat monipuolisesti koronavuosina ja hyviä käytäntöjä on kannattavaa jatkaa digitaalistuvassa maailmassamme.

Tässä hankkeessa vaikeasti osallistettavat ihmiset pääsivät mukaan taidetoimintaan ja osaksi yhteisöä. Yhteisöllisyys ja sosiaalinen kanssakäyminen muodostui hankkeen suolaksi ja taiteilijoiden ammattitaito antoi sille tilaa kehittyä taidekohtaamisten aikana. Asiakkaat odottivat tapaamisia, nauroivat yhdessä ja löysivät uusia puolia itsestään.

Hanke myös vahvisti tietoa siitä, että onnistunut taidetoiminta syntyy selkeistä rakenteista, ammattitaitoisista taiteilijoista sekä toimivasta yhteistyöstä hyvinvointialueen kanssa – ei sattumalta. Eihän hiukkaskiihdytintäkään operoida mututuntumalla.

Toivomme, että tämä opas rohkaisee löytämään uusia tapoja viedä taidetta sinne, missä ihmiset ovat. Kannustamme vahvistamaan taiteilijoiden ja hyvinvointialueiden yhteistyötä, se ei ole kovin vaikeaa eikä edes kovin kallista.

LÄHTEET

Eronen, Varpu. 2026. Taiteilija. Haastattelu 30.1.2026

Houni, Pia, Isto Turpeinen & Johanna Vuolasto 2020. Taidetta! Kulttuurihyvinvoinnin käsikirjan uudistettu laitos. Taiteen edistämiskeskus. Helsinki. <https://www.taike.fi/fi/julkaisut/taidetta-kulttuurihyvinvoinnin-kasikirja>. Noudettu 10.3.2026.

Huhtinen-Hildén, Laura 2025. Luova toiminta ja taidekokemukset hyvinvoinnin ja terveyden edistäjinä. Teoksessa Elämä vaatii taidetta! Kirja kulttuurihyvinvoinnista. Leppisaari, Katri (toim.) Taiteen edistämiskeskus. Helsinki. <https://www.taike.fi/fi/julkaisut/elama-vaatii-taidetta-kirja-kulttuurihyvinvoinnista>. Noudettu 10.3.2026.

Korja, Venla 2025. Taiteilijan työ hyvinvointialueen palveluissa. Teoksessa Elämä vaatii taidetta! Kirja kulttuurihyvinvoinnista. Leppisaari, Katri (toim.) Taiteen edistämiskeskus. Helsinki. <https://www.taike.fi/fi/julkaisut/elama-vaatii-taidetta-kirja-kulttuurihyvinvoinnista>. Noudettu 10.3.2026.

Kosonen, Eka Teriina Vea. 2025. Taiteilija. Haastattelu 10.12.2025

Mäkinen, Riikka 2025. Ikääntyneille suunnatut kulttuurin etäpalvelut. Käsitteiden määrittely ja sanastovinkkejä. Estradi-hanke. Helsinki. <https://www.innokyla.fi/fi/toimintamalli/ikaantyneille-suunnattujen-kulttuurin-etapalvelujen-kehittaminen>. Noudettu 10.3.2026.

Mäkinen, Riikka 2025. Laatu. Lähtökohtia ikääntyneille suunnattujen kulttuurin etäpalveluiden laadun kehittämiseen. Estradi-hanke. Helsinki. <https://www.innokyla.fi/fi/toimintamalli/ikaantyneille-suunnattujen-kulttuurin-etapalvelujen-kehittaminen>. Noudettu 10.3.2026.

Nikunen, Minttu. 2026. Hyvinvointiteknologia-asiantuntija. Etelä-Karjalan hyvinvointialue. Haastattelu 20.1.2026

Suomen taiteilijaseura. Ohjeita kuvataiteilijan työn hinnoitteluun. <https://www.artists.fi/fi/taiteilijalle/kuinka-elaa-kuvataiteella/kuvataiteen-palkkio-ohjeistus>. Noudettu 10.3.2026.

Lue myös:

Kuvataiteilija kuukausipalkalla: opas taiteilijan työllistämiseen työsuhteella. <https://www.artists.fi/fi/opas-taiteilijan-tyollistamiseen-tyosuhteella>. Noudettu 10.3.2026.

OTA YHTEYTTÄ

Laita postia

sanna@kaakontaide.fi

Käy sivuilla

www.kaakontaide.fi

Soita

045 144 7755